

ΥΠΟΘΕΣΗ

Λαός της Κίνας εναντίον Κυβέρνησης

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η Κίνα σύμφωνα με την τελευταία απογραφή που έγινε το 2019, κατατάχθηκε ως η χώρα με τον μεγαλύτερο πληθυσμό παγκοσμίως αφού ο λαός της αποτελεί το 18,16% του παγκοσμίου πληθυσμού, μετρώντας πάνω από 1,4 δις. κατοίκους. Ο υπερπληθυσμός της χώρας την οδήγησε το 1980 στην εφαρμογή «της πολιτικής του ενός παιδιού» προκειμένου να ενισχυθεί η οικονομική ανάπτυξη. Σύμφωνα με αυτή κάθε ζευγάρι της Κίνας είχε δικαίωμα να αποκτήσει ρητά μέχρι ένα παιδί, με μερικές εξαιρέσεις για τις αγροτικές οικογένειες, για ζευγάρια που αποκτούσαν ένα παιδί με αναπηρία κ.ά.

Το σχέδιο αυτό αποσκοπούσε στον έλεγχο του πληθυσμού της χώρας, μιας και αυτός αυξανόταν δραματικά με αποτέλεσμα να μην υπάρχει δυνατότητα κατανομής των πόρων στο λαό, αφού τα αγαθά δεν θα επαρκούσαν για έναν τόσο μεγάλο αριθμό ανθρώπων. **Γενικά ο υπερπληθυσμός θεωρείται μια αρκετά μεγάλη απειλή για την ανθρωπότητα, και κάτι για το οποίο τα κράτη δεν έχουν λάβει τα κατάλληλα μέτρα. Η απειλή του υπερπληθυσμού επανεμφανίστηκε το 2008, παράλληλα με τη μείωση των παγκόσμιων αποθεμάτων τροφίμων.** Η δραματική αύξηση του πληθυσμού δεν δημιουργεί μόνο προβλήματα διατροφής, αλλά ευθύνεται και για την σταδιακή εξάντληση των φυσικών πόρων του Πλανήτη μας, σε βαθμό που σε λίγες δεκαετίες δεν θα επαρκούν για τις ανάγκες του.

Έτσι η πολιτική ηγεσία της Κίνας προέβη σε μέτρα ρύθμισης του πληθυσμού της. Η πολιτική αυτή του ενός παιδιού μέχρι και το 2015 που καταργήθηκε, είχε επιφέρει σημαντικά αντίκτυπα στη γεννητικότητα της Κίνας. Συγκεκριμένα σημειώθηκαν σχεδόν 400 εκατομμύρια αμβλώσεις, ενώ οι κυβερνήσεις απαιτούσαν τη χρήση αντισύλληψης και στείρωσεων για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης, ενώ επέβαλαν τεράστια χρηματικά πρόστιμα για τους παραβάτες.

Το συγκεκριμένο όμως κυβερνητικό πρόγραμμα είχε μακροπρόθεσμες δημογραφικές συνέπειες για τη χώρα. Το 2013, ο αριθμός των αγοριών ηλικίας 0-24 ετών ξεπερνούσε εκείνον των κοριτσιών κατά 23 εκατομμύρια, κάτι που σημαίνει ότι πάνω από 20 εκατομμύρια νεαροί άνδρες στο μέλλον δεν θα βρίσκουν συντρόφους, κάτι που τους έστρεψε να τις αναζητήσουν στο εξωτερικό, ενώ δεν είναι και λίγες οι φορές που υπήρξαν κυκλώματα στην Κίνα που εισήγαγαν παράνομα “νύφες” από το Βιετνάμ. **Σιγά σιγά η γενιά της πολιτικής του ενός παιδιού γερνάει -προσθέτοντας 10 εκατομμύρια συνταξιούχους ετησίως- δημιουργώντας υπέρογκες δαπάνες για τη συντήρηση πολλών εξ αυτών, κυρίως για συντάξεις και προγράμματα υγειονομικής περίθαλψης. Έτσι η κυβέρνηση της Κίνας σκοντάφτει πάνω στο παρελθόν το οποίο η ίδια είχε δημιουργήσει.** Αποφασίζει επομένως να

καταργήσει αυτή την πολιτική δέσμευση των ζευγαριών για την απόκτηση ενός και μόνο παιδιού, ενθαρρύνοντας τα πλέον να κάνουν παραπάνω από ένα τέκνα προκειμένου να επέλθει κοινωνική ισορροπία. Οι Κινέζοι όμως πολίτες έχοντας βιώσει το πόσο ακριβό είναι στη χώρα τους η ανάθρεψη του ενός παιδιού δεν βρίσκονται, όπως υποστηρίζουν, σε κατάλληλη οικονομική κατάσταση για την απόκτηση ενός παραπάνω (τουλάχιστον) οικογενειακού μέλους.

Η ΑΝΤΙΜΩΛΙΑ

Ο λαός της Κίνας προσφεύγει στη δικαιοσύνη εναντίον της Κυβέρνησης της χώρας, υποστηρίζοντας πως κανένα κράτος δεν θα έπρεπε να έχει το δικαίωμα να ελέγχει τον πληθυσμό του εις βάρος των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών του, προκειμένου να επέλθει οικονομική αλλά και γενικότερα συνολική ανάπτυξη.